

Borger en Indtægt, som jeg er overbevist om vil beløbe sig til 200 Rbd. om Aaret, naar det kan skee uden i nogen Maade at forrykke Forholdene, og uden at Staten vil i fjerneste Henseende tabe, men endogsaa vinde ved, at det gamle Forhold vedbliver.

Ordføreren: Naar en Ting gjentages, saa troer man undertiden, at være udsaget til at svare, uagtet det Svar i og for sig forekommer En at være overflødig. Den Sammenligning, som den ærede Rigsdagsmand har villet gjøre gjældende, er nemlig omtrent saa ugrundet, som den kan være. Han synes mig nemlig ikke ved nærværende Tilfælde at have lagt Mærke til, hvorom Talen egentlig er. Talen er her om den tilfældige Fordeel, som tilflyder vedkommende Hovedparceleier, saalange Rytterhesteholdet varer, ifølge en under denne Betingelse afsluttet Contract's tilfældige Indhold, og ikke om nogen Lovhjemlet Ret. Det tidligere Forhold var, at der hvilede paa den samlede Eiendom en Hesteholdsbyrde; jeg foresætter nu, at Eiendommen udstyffes, at Hesteholdsbyrden blev lagt paa Hovedparcellisten, og i Anledning deraf sandt Transaction Sted, hvorefter saa og saa Meget skulde ydes af Parcellerne, fordi og saalange Hovedparcellen var Rytterhesteholdsbyrden. Nu gad jeg dog vide, om Nogen med Grund kan sige, at Staten derfor ikke skulde have Lov til at ophæve Hesteholdsbyrden; skulde der her være nogen Lighed med Spørgsmaalet om lovhemlede Retigheder, her, hvor der er Tale om en tilfældig Fordeel, som En under visse Coniuncturer har havt af en Contract, og skulde man af den Grund ikke kunne give en Lov, skulde man af den Grund, naar denne Sag ordnes, sige: de, som før have havt denne tilfældige Fordeel af en Contract, som efter sit Indhold maa bortfalde, naar Hesteholdsbyrden ophæves, skulle kunne paastaae, at den nye Lov ingen Anvendelse fik for dem? Kan det Spørgsmaal i mindste Maade vedkomme Embedsmands Forhold?

F. A. Hansen: Jeg troer ogsaa, at det maa anses for en meget tilfældig Fordeel, at en Mand skulde have 200 Rbd. Fordeel af det, de fleste Andre have anset at være sig til Tab. Jeg vil dog ikke indlade mig videre paa

dette Spørgsmaal; men det er blot et Par Bemærkninger med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 5, jeg vil tillade mig at gjøre. Først den, at, dersom disse tidligere Udredere endelig ville vedblive at holde Hestene, saa kunde de jo accordere med vedkommende Communer og Udredningsdistricter derom, og kunne saaledes blive ved at beholde dem, og ville de, som den ærede Forslagsstiller antog, holde dem for 12 Rbd., saa kunde ogsaa Communerne være vel tjente dermed, ligesom de selv kunde være tjente med at faae det, som de ønskede. Imidlertid troer jeg, at dette Forslag vil have en væsentlig Bauskelighed, nemlig den, at, da det er sagt i Lovforslagets § 6, „at de Heste, som ifølge § 3 blive for Fremtiden at udrede af Districterne, skulle afleveres uden Bestaling af Krigsbestyrelsen“, saa seer man ikke ret, af hvem disse Heste, som ifølge dette Ændringsforslag Nr. 5 kunne holdes af de tidligere Udredere, tilsidst skulle stilles; om maaskee Meningen er den, at Krigsbestyrelsen skulde tve, indtil det engang behagede disse tidligere Hestendredere, at opgive den dem ifølge Ændringsforslaget under Nr. 5 tilstaaede Frihed til at beholde Hestene, og den saa maaskee paa enkelte Steder om 5, 10, 20 Aar skulde stille en anden Hest for Districtet, naar disse tidligere Udredere omsider falde paa at tage deres Heste tilbage, eller om Meningen er den, at, naar disse Udredere omsider sige: Nei, nu ville vi ikke holde dem længere paa de gamle Wilkaar, da Communen skal indfatte en Hest, medens den derimod i modsat Tilfælde havde faaet den første Hest af Krigsbestyrelsen i Dvereenstemmelse med, hvad andre Communer faae ifølge § 6.

Krigsministeren: Da den ærede Ordfører efter mit Skøn fuldstændigen har afbeviist de Grunde, der ere anførte for de her stillede tre Ændringsforslag, er det egentligt blot for at erklære, at Krigsbestyrelsen er enig i at fraraade disse Forslag, at jeg har taget Ordet. Det under Nr. 4 gaaer ud paa, at der skal indskydes i Lovforslaget, at disse 1728 Heste kun skulle tilstaaes, indtil Omorganisationen af Hæren har fundet Sted; en lignende Clausul er optagen i Lovforslaget under § 23 om de saakaldte Foderheste, fordi det kan være tvivls-